

Tsaw – Leviticus 6:1 – 8:36

Aliyah 1 – Leviticus 6:1 – 6:11

In sommige vertalingen zult u dit gedeelte vinden in Leviticus 6:8-18. In dit gedeelte gaat het, net als in Leviticus 1, over het **brandoffer**. Dat is het offer dat volledig in rook opgaat. Het staat symbool voor de verzoening, de reiniging, de heiliging en de volkomen toewijding van ons leven aan Yahweh de allerhoogste. Zo gaan wij op als een brandoffer voor de Heer en naderen wij tot Hem. Zie verder *parshat Wayiqra*.¹

Dit brandoffer zal, volgens deze *aliyah*, de hele nacht door blijven branden. De toewijding en toenadering tot Yahweh stopt 's nachts niet. Nee, ook in de nacht zullen wij ons toewijden aan Hem en tot Hem naderen. Soms al vastend van de slaap, soms juist in de slaap door dromen. We zullen altijd als een offer voor Hem opgaan.

In ons brandt het **eeuwige vuur** van Gods Heilige Geest, die ons als brandoffer voor de Heer laat opgaan. Het vuur dat brandde in het brandoffer, mocht namelijk ook niet uitgaan 's nachts. Dit is het heilige vuur, wat door Gods aangezicht op het altaar aangestoken was.² Het heilige vuur mag nooit uitgaan, want het is Gods vuur. In zijn heiligdom zal alleen het vuur van zijn Heilige Geest en heilige aanwezigheid branden. De priesters mogen dit absoluut niet uit laten gaan, zelfs niet als ze de as van het altaar verwijderen.

De priesters moesten namelijk de **as van het altaar** verwijderen. Deze as is ook heilig, omdat het een overblijfsel van het heilige vuur van God is. Daarom zal de priester zijn linnen dienstkleding (engelenkleding) aantrekken, als hij de as van het altaar verwijdt. Eerst legt hij de as **naast het altaar** neer. Vervolgens trekt hij andere kleding aan, waarmee hij het heiligdom verlaten kan. Dan neemt hij de as mee naar **buiten het kamp** van de Israëlieten, naar een reine plaats.

Wat wil dit ons leren? In *parshat Terumah* hebben we van de as gezegd, dat dit de tranen kunnen zijn, die tot vreugdegewaad veranderd worden.³ Dat lijkt ook hier het geval te zijn. De as is het overblijfsel van het offer, waarin wij opgaan voor de Heer. Het oordeel wat over ons leven gaat, onze verzoening, onze reiniging en onze heiliging kosten **tranen en pijn**. En God vangt deze tranen op en houdt ze bij in zijn dagboek, volgens Psalm 56:9. Hij **herinnert** zich de pijn, die wij hebben moeten doorstaan. En Hij zal er iets goeds uit voort laten komen. Daarom wordt de as eerst naast het altaar neergelegd.⁴

Vervolgens wordt de as tot buiten het kamp gebracht. Dit is het hoopvolle en profetische teken dat al het verdriet en alle pijn in Gods Koninkrijk **uitgebannen** zullen worden. Zij zullen in Gods kampement niet meer gevonden worden.

¹ www.ingeestenwaarheid.nl > Bijbelstudies > Torah > Leviticus > Wayiqra'

² Lev. 9:24

³ www.ingeestenwaarheid.nl > Bijbelstudies > Torah > Exodus > Terumah

⁴ De zielen van de omgekomen martelaren bevinden zich onder het altaar in Openb. 6:9. Ook hun tranen en pijn blijven bij het hemelse brandofferaltaar in herinnering.

Vanaf vers 7 (of 14) wordt het **graanoffer** behandeld. Dit offer komt ook al ter sprake in Leviticus 2. Dit graanoffer bestaat uit broden, koeken of wafels van fijn meel. De meeste van deze graanoffers werden gemengd met olie en reukwerk. Wat is het geestelijke verschil tussen het brandoffer en het graanoffer? Het brandoffer staat voor het offer van ons leven, naar lichaam, ziel en geest. Het graanoffer staat voor het **levensonderhoud**, wat God geeft voor lichaam, ziel en geest.

In het kort gezegd: het **fijne meel** staat voor het **voedsel**, wat God ons geeft voor ons lichaam. De **olie** staat voor de vernieuwing en inwoning van de **Heilige Geest**, die onze ziel voedt en ons karakter verandert naar het beeld van God. En het **reukwerk** staat voor de toewijding en **aanbidding**, die wij in onze geest als een offer naar God laten opgaan. De Heilige Geest brengt ons daarvoor in vervoering.⁵

De **drankoffers** zijn nauw verbonden met de graanoffers. Deze werden van wijn gebracht.⁶ Waar het brood staat voor het noodzakelijke levensonderhoud, staat de wijn voor de **vreugde** en de **overvloedige zegen**. Dat wat God aan extra zegen geeft. In het Nieuwe Testament worden een aantal zaken genoemd, die we ‘ten allen tijde’ moeten doen. Hierin zijn alle voorgenoemde offers besloten. We zetten ze op een rij⁷:

1. Ten allen tijde overvloedig zijn in **goede werken** (vlees – brandoffer)
2. Ten allen tijde God **danken** (brood – graanoffer)
3. Ten allen tijde je **verheugen** in God (wijn – drankoffer)
4. Ten allen tijde **bidden in de geest** (reukwerk – reukoffer)

Hieruit leren we dat de Heilige Geest deze offers altijd laat doorgaan. Ook in onze dagen!

Uit de middelen van de offers zelf leren we dat dit allemaal op basis van **Yeshua's offer** naar ons toekomt. Het meel moest fijn meel zijn, wat goed geslagen, gewreven en gezeefd was. De olie kwam uit olijven, die in de oliepers geperst werden. En het wierook was gemaakt van fijngestampde kruiden.⁸ Dit alles duidt op druk of persing, die goede zegen doet voortkomen. Verder geeft Yeshua ons in het avondmaal zijn vlees als brood te eten en zijn bloed als wijn te drinken. Vlees, brood en wijn zijn dus ook nauw verbonden met het offer, waardoor Yeshua ons leven geeft. Hij offerde zichzelf voor ons op, om ons de zegen te kunnen geven.

Het graanoffer moet volgens Leviticus 6:7 eerst naar het **altaar** gebracht worden. Net als het brandoffer wordt het officieel bij het altaar gepresenteerd. Het altaar is de basis van wat er vervolgens gebeurt. Ook dit verwijst naar het verzoenend lijden en sterven van Yeshua. Hij is de enige deur naar de ware offerdienst aan God. Ook als we onze dank voor ons levensonderhoud tot God willen brengen. Hij heeft dit levensonderhoud immers voor ons verdiend.

⁵ Zie voor de betekenis van de olie en het reukwerk ook *parshat Terumah* en *parshat Wayiqra' (aliyah 2)*.

⁶ Ex. 29:40-41, Lev. 23:13, Num. 6:17, 15:5, 28:7-10.

⁷ 2 Kor. 9:8, Gal. 4:18, Ef. 5:20, Ef. 6:18, Fil. 1:4,20, Fil. 4:4, 1 Thess. 5:16, 2 Thess. 1:3, 3:16 (vredeoffer: Amos 5:22).

⁸ Lev. 16:12.

Degene die het graanoffer brengt moet vervolgens met zijn **vuist** een handvol pakken van het meel, de olie en het reukwerk. Dit moet hij als een reukoffer op laten gaan voor de Heer. Het reukwerk staat voor gebed en aanbidding, maar in dit geval mogen we er **dankzegging** onder verstaan. De offeraar brengt namelijk een deel van de gekregen zegen van Yahweh terug naar de Heer. Daarmee spreekt hij zijn dank uit naar de Heer.

Waarom moet de offeraar de meel, de olie en het reukwerk in zijn vuist nemen? Waarom mag hij daar niet een heilig stuk gereedschap voor gebruiken? Wel, de offeraar maakt hiermee lichamelijk contact met het graanoffer. En wel met zijn vuist. Het Hebreeuwse woord *gomets* betekent '**gesloten hand**' of 'vuist'. Hier is niet gewoon het woord *yad* voor hand gebruikt. Dit heeft ons iets te zeggen. Het leert ons namelijk dat als we de zegen ontvangen van de Heer, dat we dan geneigd zijn om dit **vast te willen houden**. Zeker het eerste en beste van de zegen, willen we graag voor onszelf bewaren. Maar juist dat gedeelte behoort de Heer toe.

Zo is het ook met de eerstgeborene van het vee en de eerstgeborene uit een vrouw. Deze wil je heel graag bij je houden, maar ze behoren Yahweh toe, volgens de Torah.⁹ En met de eerstelingen en de tienden van de oogst net zo. Van nature willen we deze voor onszelf houden, maar ze behoren God toe. Hem geven we het beste van de oogst terug.¹⁰ Hij heeft immers de zegen aan ons gegeven.

Zolang de offeraar de meel, de olie en het reukwerk in zijn vuist houdt, is zijn hand dicht en verkrampt. Maar als hij zijn hand opent en het offer op het altaar werpt, dan komt er **ontspanning** en **vrijheid**. Bij het altaar leren we met een **dankbaar** en vreugdevol hart ons deel los te laten. Zodra we de zegen loslaten, komen we in de vrijheid te staan. We hoeven Gods zegen niet krampachtig na te jagen en vast te houden, we mogen deze in alle vrijheid en rust ontvangen en genieten. God zelf zorgt er immers voor. En Hij zal zijn kinderen echt geen stenen voor brood geven.¹¹

Het overblijfsel van het graanoffer is bestemd **voor de priesters**. Zij mogen het als **ongezuurde** (niet gerezen) broden eten in de voorhof van de tabernakel. Het zal niet gezuurd of gerezen zijn, want het is **allerheiligst**, net als de zondoffers en schuldoffers. Deze hebben de hoogste heilige graad, wat betekent dat alles wat ermee in contact komt, daardoor ook heilig wordt. Alleen de geheiligde priesters mochten er daarom van eten.

Zuurdesem staat in de Bijbel vaak voor **slechtheid**. Zo waarschuwt Yeshua zijn leerlingen voor het zuurdesem van de Farizeeën.¹² En in 1 Korinthe 5:6-8 staat het volgende geschreven: *Weet u niet dat een klein beetje zuurdeeg het hele deeg doorzuurt? Verwijder dan het oude zuurdeeg, zodat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immers ongezuurd, want ook ons Pesachlam is voor ons geslacht: Christus. Laten wij*

⁹ Ex. 13:15, Ex. 22:29-30, Lev. 27:26, Num. 3:13, Num. 17:16-18, Num. 18:17.

¹⁰ Ex. 23:19, 34:26, Lev. 23:10-20, 27:30-33, Num. 15:20-21, 18:12.

¹¹ Matth. 7:7-11.

¹² Matth. 16:6, Mark. 8:15.

dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid.

Deze tekst verwijst naar het **Feest van de Ongezuurde Broden**. Met Pesach moest al het zuurdesem uit de huizen worden verwijderd. Dit is een geestelijke oefening om opruiming te houden. Het roept ons op om alle slechtheid uit ons leven weg te doen, want slechtheid doorzuurt ons hele leven. Zie voor meer informatie onder de Bijbelse feesten.¹³

Het is dan ook niet verwonderlijk dat het ongezuurde brood, dat de priesters mogen eten, op één lijn wordt gezet met de **zondoffers** en **schuldoffers**. Dit gaat allemaal over het verzoenen van de schuld en het wegdoen van de zonden. Daarom is het ook allerheiligst voedsel. Alles wat ermee in contact komt **wordt heilig**. Er zit kracht in om de levens van mensen te reinigen van zonde en schuld en te heiligen voor God. Deze kracht behoort alleen God toe, daarom moesten de broden in de voorhof van de tabernakel gegeten worden.

Het graanoffer krijgt dus haast de gestalte van een zondoffer of schuldoffer. Hieruit leren we dat **dankzegging** en het geven van gaven van dank heel belangrijk is en zelfs invloed heeft op **vergeving** en **verzoening**. Zolang we krampachtig ons deel van de zegen vast proberen te houden, is er weinig ruimte voor vergiving en verzoening. We blijven op onze strepen staan en ons gelijk halen. Als we ons deel los kunnen laten en met een dankbaar hart aan God terug kunnen geven, dan komt er werkelijk ruimte voor vergiving en verzoening in ons leven. Dan kunnen we anderen vergeven en ons met hen verzoenen. En dan kunnen we ook vergeven worden door God en door anderen. De zaken komen dan open te liggen.

Yeshua heeft ons dit principe ook onderwezen, toen Hij de gelijkenis vertelde over de **onbarmhartige dienstknecht**¹⁴: er was eens een dienstknecht, die tienduizend talent schuld werd kwijtgescholden door zijn heer. Daarop trof hij een andere dienaar aan, die hem een veel kleiner bedrag verschuldigd was. Hij greep hem bij de keel en zei: 'betalen!' Toen de heer van deze dienstknecht hier lucht van kreeg, moest de dienstknecht alsnog zijn hele schuld betalen.

Zolang wij ons deel in de vuist vasthouden en geen dankbaarheid tonen, zal er geen vergiving en verzoening kunnen zijn. Als deze dienstknecht een beetje **dankbaarheid** had gevoeld over het feit dat zijn heer hem zoveel had kwijtgescholden, dan had hij zijn mededienaar ook **vrijuit laten gaan**, toen deze hem dat smeekte. Zo hebben wij allen een grote schuld voor God gehad, die door Yeshua's offers is kwijtgescholden. Laten we dan leven uit dankbaarheid en ook anderen vergeven.

Waarom is het graanoffer bestemd voor de **priesters**? Wat wil dit ons leren? Dit leert ons dat de priesters mee mogen eten van Gods tafel. Maar dit leert ons vooral ook dat de dankbare gaven van de mensen, terugkeren naar de priesters. Zij doen dienst in de tabernakel, zodat God de mensen zou zegenen met voorspoed en zegen. En de mensen

¹³ www.ingeestenwaarheid.nl > Bijbelse feesten > Ongezuurde Broden.

¹⁴ Matth. 18:21-35.

brengen het eerste en beste deel van deze zegen en voorspoed terug naar de priesters. Zij mogen **eten van het werk** waar zij zich voor hebben ingespannen.

In het Nieuwe Testament wordt ook gezegd dat de **arbeider zijn loon waardig** is. Degenen die werken in Gods Koninkrijk, in het bijzonder in het onderwijs en de prediking, moeten daarvoor dubbel beloond worden door de volgelingen van Yeshua.¹⁵ Maar het hangt niet alleen van mensen af, want we mogen uit het voorgaande ook leren dat de **vruchten van onze bediening** naar ons terug zullen komen. Wat we investeren met pijn, moeite en tranen zal naar ons terugkeren en ons blijdschap en zegen geven. *Wie met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien*, volgens Psalm 126.

Zo heeft Yeshua ook gezegd tegen zijn leerlingen: *Ik verzeker jullie: iedereen die broers of zusters, moeder, vader of kinderen, huis of akkers heeft achtergelaten omwille van Mij en het evangelie, zal het honderdvoudige ontvangen: in deze tijd broers en zusters, moeders en kinderen, huizen en akkers, al zal dat gepaard gaan met vervolging, en in de tijd die komt het eeuwige leven.*¹⁶ God Zelf zorgt ervoor dat onze **moeite en verdriet** voor Hem **beloond** worden. Net als de priesters hun arbeidsloon ontvingen van de mensen, zo zullen ook wij ons arbeidsloon ontvangen. Ieder zal zijn deel krijgen. Als het niet in dit leven is, dan wel in het komende, eeuwige leven. Dat geeft moed voor vermoeide arbeiders in Gods wijngaard.

De priesters aten van Gods tafel mee. Wij mogen weten dat we **in Yeshua allemaal priesters** mogen zijn.¹⁷ Alle volgelingen van Yeshua zijn geroepen om geestelijke offers aan de Heer te offeren. Daar rust de Heilige Geest ons steeds meer voor toe. En als Yeshua terugkomt, zullen we allemaal **bij God aan tafel mee mogen eten**.¹⁸ Wat een dag zal dat zijn!

Wat hebben we nu geleerd?

1. Onze dienst en toewijding aan God gaat **dag en nacht** door
2. God **herinnert** onze **tranen en pijn**, die ons reinigden en heiligden
3. Alle tranen en pijn zullen in Gods Koninkrijk **uitgebannen** worden
4. Het **graanoffer** staat voor **levensonderhoud** naar lichaam, ziel en geest
5. Daartegenover staat dat wij ten allen tijde worden geacht om **goede werken** te doen, te **danken**, ons te **verheugen** en te **bidden in de geest**
6. Alle zegen komt op basis van **Yeshua's offer**
7. We zullen de zegen **los moeten laten** om in de **vrijheid** van God te kunnen leven
8. **Dankbaarheid** en gaven van dank brengen **vergeving** en **verzoening** voort
9. De **vruchten van onze bediening** en opoffering zullen naar ons terugkeren
10. De **arbeider is zijn loon** waard
11. Wij zullen met Yeshua **aan Gods tafel** mogen zitten en mee-eten!

¹⁵ Luk. 10:8, 1 Tim. 5:17-18.

¹⁶ Mark. 10:29-30.

¹⁷ 1 Petr. 2:9, Openb. 1:6.

¹⁸ Matth. 8:11, 22:1-14, Openb. 19:7-9.